

Πειραιώς: Ο Άγιος Νεκτάριος έζησε όλο του το βίο στηριγμένος επάνω στον θυρεό της πίστεως

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς Ιερούργησε χθες, Κυριακή 9 Νοεμβρίου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς [κ. Σεραφείμ](#).

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη δύναμη της ζώσης πίστεως μέσα από τα πρόσωπα της αιμορροούσης, του αρχισυναγώγου Ιαείρου και του Αγίου Νεκταρίου, τονίζοντας ότι η πίστη, η υπομονή και η ταπείνωση αποτελούν τα θεμέλια της Χάριτος του Θεού και τα κλειδιά της αληθινής θεοκοινωνίας.

«Τρία πρόσωπα παρουσιάζονται ενώπιόν μας σήμερα. Τρία παιδιά του Θεού που το

καθένα έχει τη δική του ιστορία και δίδει το δικό του μήνυμα», είπε αρχικά ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος στην «αιμορροούσα γυναίκα που επί δώδεκα ολόκληρα χρόνια εβαπτίζετο στον πόνο, στο δάκρυ και την φρίκη μιας τρομακτικής ασθένειας, μιας διαρκούς αιμορραγίας του σώματός της», στον αρχισυνάγωγο Ιάειρο «που η μοναχοθυγατέρα του πέθαινε από μια ασθένεια τρομακτική» και στον «ιερό της Εκκλησίας αστέρα», όπως χαρακτήρισε τον Άγιο Νεκτάριο, Επίσκοπο Πενταπόλεως.

«Και τα τρία αυτά πρόσωπα συνδέονται αρρήκτως με το μέγα πλούτο της πίστεως», επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος σημειώνοντας χαρακτηριστικά: «Η αιμορροούσα γυναίκα που ήρθε διακριτικά, ταπεινά, αλλά τόσο δυναμικά και ακούμπησε το κράσπεδο των ιματίων του Κυρίου, άκουσε τον υπέροχο λόγο “Θάρσει, θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέ σε”. Και ο Ιάειρος, ο αρχισυνάγωγος του λαού του Θεού που προσέτρεξε στο μεγάλο Ζωοδότη Κύριο και ζήτησε σωτηρία για το κοράσιό του, δέχθηκε τη βεβαίωση “Μη φοβού· μόνον πίστευε, και σωθήσεται”. Και ο Άγιος Νεκτάριος, αυτός ο υπέροχος και μοναδικός άντρας της Εκκλησίας, που έθελξε το λαό του Θεού αλλά και την οικουμένη στον 20ο αιώνα, έγραφε στο “Περί πίστεως έργον” του ένα από τα υπέροχα θεολογικά του κείμενα, τα ανυπέρβλητα πως “Η πίστις εστίν η ανάπαυσις του λογισμού εν τη προνοία του Θεού”».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στο βίο του Αγίου Νεκταρίου, τόνισε πως από της νεαρής του ηλικίας», «έζησε όλο του το βίο στηριγμένος επάνω στον θυρεό της πίστεως», «που σημαίνει απόλυτη εμπιστοσύνη στον Δημιουργό σου», υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «όταν ήρθε η βαρυχειμωνιά της κακίας, της συκοφαντίας, της αισχρότητας, της δολοφονικής μανίας των ψευδαδέλφων, εκείνος σήκωσε τον σταυρό του γεμάτος πίστη στο απερινόητο έλεος, στην πρόνοια, στην αγάπη του Παναγίου Θεού».

«Να λοιπόν γιατί τον δόξασε ο Θεός, γιατί τον πήρε ο Θεός από το ταπεινό του ησυχαστήριο στην Αίγινα και τον έκαμε διαπρύσιο αστέρα της Τρισηλίου Θεότητας σε όλη την οικουμένη», συμπλήρωσε και συνέχισε: «Αυτός ο άνθρωπος που βρίσθηκε, που συκοφαντήθηκε, που λοιδορήθηκε, που ανεβοκατέβαινε τις αναβαθμίδες του τότε Υπουργείου Θρησκευμάτων, Παιδείας για να βρει μία θέση Ιεροκήρυκος σε όλη την επικράτεια και του την ηρνούντο. Αυτός που αντιμετώπισε το φάσμα της εσχάτης ένδειας και πείνας από την εγκατάλειψη των συγχρόνων του, ήτο βαθιά προσδεδεμένος στην πίστη, υπομένων. Όπως ακριβώς και η αιμορροούσα που δώδεκα χρόνια υπέμενε το φρικτό νόσημα που είχε και μόνο όταν είδε τον Χριστό, με μία πράξη εμπιστοσύνης προσέγγισε και ακούμπησε τα κράσπεδα των ιματίων του. Και ο Ιάειρος που καθυστέρησε φαινομενικά ο Χριστός

να πάει στο σπιτικό του να θεραπεύσει το άρρωστο παιδί, δέχθηκε το ατίμητο δώρο για την υπομονή του και την πίστη του να ζήσει το θαύμα, όχι της θεραπείας της ασθενούς θυγατρός του, αλλά της αναστάσεώς της. Να γίνει εκείνος ο αυτόπτης μάρτυς του μεγάλου γεγονότος της αναστάσεως».

«Και οι τρεις ήταν ταπεινοί. Απέραντα ταπεινοί», σημείωσε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, αναφέροντας πως «και η αιμορροούσα γονάτισε και ακούμπησε την άκρη του χιτώνα του Κυρίου» «και ο Ιάειρος δεν γόγγυσε που καθυστερούσε ο Κύριος να πάει στο σπιτικό του για να θεραπεύσει το άρρωστο παιδί» «και ο Θεός Νεκτάριος δεν υπήρξε στην ιστορία της πίστεώς μας πιο ταπεινός άνθρωπος από αυτόν, που είχε αποδεχθεί τα πάντα».

«Πίστης, ελπίς, αγάπη, θεοκοινωνία. Και τα τρία αυτά πρόσωπα τα βίωσαν αυτά στον υπερθετικό βαθμό», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος υπογραμμίζοντας πως «σήμερα εμείς εδώ, 2025 χρόνια τώρα, μνημονεύουμε της αιμορροούσης γυναικός που βρήκε την αιώνια θεραπεία και του σώματος και της ψυχής, του Ιαείρου του αρχισυναγώγου που έζησε πριν την Ανάσταση, την Ανάσταση και του Ιερού Νεκταρίου που έγινε ίνδαλμα της παγκόσμιας χριστιανοσύνης».

Εύχομαι αυτά τα μηνύματα των τριών αυτών προσώπων να εμπνέουν και τη δική μας ταπεινή ζωή», είπε καταλήγοντας.

